Orędownik Urzędowy

POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata kwartalna 480 mk. miesięczna 180 mk. — Poszczególny numer 30 mk.

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 60 mk. od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 90 mk. od wiersza.

Redakcja: Starostwo w Pucku. — Nakład: „Drukarnia Gdańska".

Nr. 85. | **Puck, sobota, dnia 4 listopada 1922 r.** | **Rok 36.**

Dział urzędowy.

DZAŁ URZĘDOWY.

627.

Ustawa

z dnia 21 września 1922 r.

w przedmiocie uchylenia podatków (opłat) od przyrostu wartości oraz o pobieraniu przez ciała samorządne opłat od umów o przejście własności nieruchomości.

Art. 1. Podatki (opłaty) od przyrostu wartości nieruchomości, ustanowione bądź na rzecz Państwa, bądź na rzecz ciał samorządnych, uchyla się.

Art. 2. Gminy oraz powiatowe związki komunalne mogą pobierać na mocy uchwał swych reprezentacji, zatwierdzonych przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu, opłaty od umów o przeniesienie własności nieruchomości, o ile umowy te nie podlegają podatkowi spadkowemu, lub od darowizn.

Obciążenie jednej i tej samej umowy opłatami tego rodzaju nie może przewyższać 4 % sumy, która służy za podstawę wymiaru państwowej opłaty stemplowej (należytości).

Art. 3. Rozporządzenie określi w jakiej mierdze są, notarjusze oraz państwowe władze skarbowe mają współdziałać przy wymiarze i poborze opłat, przewidzianych w art. 2.

Art. 4. Z dniem wejścia niniejszej ustawy w życie przestają obowiązywać dotychczasowe przepisy ustawowe, dotyczące opłat, określonych w art. 2. Opłaty tego rodzaju, ustanowione przed wejściem w życie niniejszej ustawy na rzecz poszczególnych ciał samorządnych, mają być pobierane na zasadach dotychczasowych aż do dnia wejścia w życie uchwał, powziętych na podstawie art. 2. Stawki opłat dotychczasowych, przewyższające 4%, ulegają z dniem 1 stycznia 1923 r, automatycznie obniżeniu na 4 %.

Art. 5. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrom: Skarbu, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Marszałek:
Trąmpczyński
Prezydent Ministów:
w z. A. Kamieński
Minister Skarbu:
Jastrzębski
Minister Spraw Wewnętrznych:
A. Kamieński
Minister Sprawiedliwości:
W. Makowski

Powyższą ustawę podaję do ogólnej wiadomości. Ustawa ta weszła w życie dnia 20. X. 22.
Puck, dnia 31. X. 22.

Lipski, starosta.

628.

Ustawa

z dnia 22 września 1922 r., o ulgach dla nowowznoszonych budowli.

Art. 1. Nowowznoszone budowle, jak również części nadbudowywane i przybudowywane tak mieszkalne, jak i przeznaczone dla celów handlowych lub przemysłowych, jeżeli budowa, nadbudowywanie lub przybudowywanie wykończone będzie w ciągu 8 lat po ogłoszeniu ustawy niniejszej, są zwolnione na czas 15-to letni od chwili chociażby tylko częściowego ich użytkowania od podatków od nieruchomości, względnie od podatków budynkowych, pobieranych na rzecz Państwa, jakoteż instytucji samorządowych.

Z takiegoż samego zwolnienia korzystają nowe budowle oraz przybudówki i nadbudówki, wymie-

nione w ustępie 1 niniejszego artykułu, o ile zostały wykończone po 1 stycznia 1922 r.

Art. 2. Wszelkie akty i umowy, dotyczące przeniesienia prawa własności pod tytułem odpłatnym budowli, wskazanych w art. 1, z wyjątkiem nadbudówek i przybudówek, są zwolnione od opłat (należytości), pobieranych na rzecz Państwa i instytucji samorządowych z tytułu przeniesienia własności, w ciągu lat 8 od dnia rozpoczęcia nowej budowli, względnie od dnia wykończenia budowli; o ile jednak budowla została już wykończona, zwolnienie powyższe odnosi się tylko do pierwszej transakcji, dokonanej po wykończeniu budowli.

Art. 3. Do budowli, wymienionych w art. 1 ustawy niniejszej, stosuje się postanowienia art. 6 ust. 6 ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r. o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń (Dz. U. R. P. Nr. 33 poz. 264), zwalniające niektóre budowle od zajęcia pomieszczeń.

Do budowli, oznaczonych w części 1 niniejszego artykułu, mają również zastosowanie przepisy art. 8 ustawy z dnia 18 grudnia 1920 r. o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. z r. 1921 Nr. 4 poz. 19), wyłączające niektóre budowle z pod tej ochrony.

Art. 4. Zaświadczenia, stwierdzające fakty, uzasadniające prawo do korzystania z ulg, przewidzianych w niniejszej ustawie, wydają właściwe urzędy, mające nadzór nad budownictwem, względnie zatwierdzające plany budowlane i mające pieczę nad ich wykonaniem.

Art. 5. Wykonanie tej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek:
Trąmpczyński
Prezydent Ministów:
Julian Nowak
Minister Skarbu:
Jastrzębski
Minister Spraw Wewnętrznych:
A. Kamieński

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.
Puck. 31. X. 22.

Lipski, starosta.

629.

Ustawa

z dnia 26 września 1922 r.

o zmianie artykułów rosyjskiej ustawy o pracy w przemyśle (Zb. Pr. Ces. Ros. tom XI, część II, wydanie z 1913 r.) austr. ustawy przemysłowej w brzmieniu noweli z dnia 5 lutego 1907 r. (austr. Dz. Ust. P. Nr. 26), ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z 1920 r. Nr. 2 poz. 7), dotyczących wymiaru grzywien za przekroczenie przepisów prawnych o stosunku pracy w przemyśle.

Art. 1. Art. 106 rosyjskiej ustawy o pracy w przemyśle (Zb. Pr. Ces. Ros. tom XI cz. II, wyd. z 1913 r.) zmienia się w ten sposób, że w miejsce kwoty 1 rubla wstępuje kwota 1.000 mk. pol., zaś w miejsce 3 rubli— kwota 3.000 mk. pol.

Art. 2. Ustęp końcowy art. 107 tejże ustawy zmienia się w ten sposób, że w miejsce kwoty 1 rubla wstępuje kwota 1.000 mk. pol.

Art. 3. W art. 212 punkcie 2 tejże ustawy w miejsce kwot 5 i 25 rubli wstępują odpowiednio kwoty 5.000 mk. pol. i 25.000 mk. pol., zaś w miejsce kwoty 500 rubli—kwota 500.000 mk. pol.

Art. 4. W art. 213 tejże ustawy w miejsce wymienionej w sankcji kwoty od 25 do 100 rubli wstępują odpowiednio kwoty od 25.000 do 100.000 mk. pol

Art. 5. W art. 214 tejże ustawy sankcja karna, orzekająca na kwoty od 50 do 300 rubli, zmienia się odpowiednio na kwoty 50.000 do 300.000 mk. pol.

Art. 6. W art. 570 tejże ustawy w miejsce wymienionych w sankcji kwot 25 do 100 rubli wstępują odpowiednio kwoty 25.000 do 100.000 mk. pol.

Art. 7. Punkt b § 131 austr. ustawy przemysłowej w brzmieniu noweli z dnia 5 lutego 1907 r. (austr. Dz. U. P. No. 26) ostrzymuje brzmienie: „grzywnami aż do 500.000 mk. pol.“

Art. 8. Ustęp 1 § 133 tejże ustawy w brzmieniu noweli z dnia 5 lutego 1907 r. zmienia się w ten sposób, że w miejce kwot „dwadzieścia“ i „tysiąc koron“ wstępują odpowiednio kwoty „pięć tysięcy““ i „pięćset tysięcy mk. pol.“

Art. 9. Art. 18 ustawy o czasie pracy w przemyśle i handlu z dnia 18 grudnia 1919 r. (Dz. U. R. P. z 1920 r. Nr. 2 poz. 7) otrzymuje brzmienie:

„Przekroczenia przepisów niniejszej ustawy karane będą w drodze sądowej grzywną od 5.000 mk. pol. do 500.000 mk. pol. lub aresztem do 3 miesięcy“.

Art. 10. Ustawa niniejsza nabiera mocy obowiązującej z dniem jej ogłoszenia.

Art. 11. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

Marszałek:
Trąmpczyński
Prezydent Ministrów:
Juljan Nowak
Minister Pracy i Opieki Społecznej:
L. Darowski

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości
Puck, 31. X. 22

Lipski starosta.

630.

Obwieszczenie Pomorskiej Izby Skarbowej w sprawie świadectw przemysłowych na r. 1923.

Na zasadzie art. 1, 41—43, 63 i 126 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1922 poz. 140) Izba Skarbowa wzywa właścicieli przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych oraz wykonywujących osobiste zajęcia przemysłowe w okręgu Izby Skarbowej do wykupienia świadectw przemysłowych na 1923 rok.

Świadectwa przemysłowe wydawane będą poczynając od dnia 2. listopada 1922 r. w Kasach skarbowych z wyjątkiem niedziel i świąt, na podstawie należycie wypełnionych deklaracji. Blankiety deklaracji otrzymać można bezpłatnie w Urzędach skarbowych. W razie wątpliwości wszelkich wskazówek i wyjaśnień co do kategorji świadectwa przemysłowego odpowiednich dla danego przedsiębiorstwa udzielają miejscowe Urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych.

Świadectwa przemysłowe wykupione być mają najpóźniej do dnia 30. grudnia r. b.

Podatnicy ponoszą całkowitą odpowiedzialność za wykupienie właściwego świadectwa przemysłowego zgodnie z obowiązującemi przepisamy.

Celem uniknięcia natłoku w Kasach skarbowych, Izba Skarbowa wzywa zainteresowanych do bezzwłocznego wykupywania świadectw przemysłowyeh, a nieodkładania wykupna na dni ostatnie, gdyż przedłużenie powyższego terminu w żadnym razie nie będzie miało miejsca.

Ceny świadectw przemysłowych na rok 1923 (bez dodatków na rzecz związków samorządowych i innych związków niepaństwowych) wynoszą:

w miejscowościach							
Klasy I.		Klasy II.		Klasy III.		Klasy IV.	
Przedsiębiorstwa handlowe	Przedsiębiorstwa przemysł.	Przedsiębiorstwa handlowe	Przedsiębiorstwa przemysł.	Przedsiębiorstwa handlowe	Przedsiębiorstwa przemysł.	Przedsiębiorstwa handlowe	Przedsiębiorstwa przemysł.
Kat. I Mk. 166.000	Kat. I Mk. 250.000	Kat. I Mk. 166.000	Kat. I Mk. 250.000	Kat. I Mk. 166.000	Kat. I Mk. 250.000	Kat. I Mk. 166.000	Kat. I Mk. 250.000
„ II „ 52.500	„ II „ 165.000	„ II „ 42.500	„ II „ 165.000	„ II „ 32.500	„ II „ 165.000	„ II „ 22.500	„ II „ 165.000
„ III „ 15.000	„ III „ 83.000	„ III „ 12.500	„ III „ 83.000	„ III „ 10.000	„ III „ 83.000	„ III „ 7.500	„ III „ 83.000
„ IV „ 4.250	„ IV „ 25.000	„ IV „ 3.250	„ IV „ 25.000	„ IV „ 2.500	„ IV „ 25.000	„ IV „ 1.250	„ IV „ 25.000
„ V-a „ 7.500	„ V „ 9.000	„ V-a „ 7.500	„ V „ 9.000	„ V-a „ 7.500	„ V „ 9.000	„ V-a „ 7.500	„ V „ 9.000
„ V-b „ 2,500	„ VI „ 6.000	„ V-b „ 2.500	„ VI „ 5.000	„ V-b „ 2.500	„ VI „ 4.000	„ V-b „ 2.500	„ VI „ 3.000
	„ VII „ 2.200		„ VII „ 1.800		„ VII „ 1.200		„ VII „ 800
	„ VIII „ 800		„ VIII „ 600		„ VIII „ 400		„ VIII „ 300

Na osobiste zajęcia przemysłowe:

Kateg. II. t. j. dla ekspedytorów, nie utrzymujących oddzielnych kantorów i pracowników, od 42 000 Mk. . . . . . . do 75 000 Mk.

Kateg. III t. j. dla maklerów giełdowych na Giełdzie Warszawskiej . . . . 51 000 Mk.

Kateg. III t. j. dla maklerów giełdowych na innych giełdach . . . . 39 000 Mk.

Kateg. IV t. j. dla inspektorów i ajentów towarzystw ubezpieczeniowych, żeglugowych i innych przedsiębiorstw przewozowych oraz instytucji kredytowych, o ile prowadzą operacje bez utrzymywania oddzielnych kantorów lub filji oraz wszelkiego rodzaju pośredników handlowych, zajmujących się swym procederem bez pracowników i oddzielnych zakładów od 6 000 do . . . . 10 000 Mk.

Kateg. VI t. j. dla subjektów podróżujących (komiwojażerów) . . . . 10 000 Mk.

Do II klasy miejscowości zaliczają się miasta: Grudziądz i Toruń, do III klasy miejscowości: Brodnica, Chełmno, Chojnice, Działdowo, Gdynia, Gniew, Kartuzy, Kościerzyna, Nowemiasto, Puck, Sępólno, Starogard, Świecie, Tczew, Wąbrzeźno i Wejherowo — do IV klasy wszelkie inne miejscowości Pomorza.

Winni prowadzenia przedsiębiorstw po dniu 31. grudnia r. b. bez świadectw przemysłowych lub na podstawie nieodpowiednich świadectw przemysłowych ulegną w myśl art. 126 ustawy państw. podatku przem. (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1922 poz. 140) karze pieniężnej do trzykrotnej wysokości sumy nieopłaconego podatku; nadto w myśl przepisów art. 63 wyżej powołanej ustawy przedsiębiorstwa, prowadzone bez świadectwa przemysłowego, mogą ulec zamknięciu.

Grudziądz, w październiku 1922 r.

Dyrektor Izby Skarbowej.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości i interesowanym do wykonania. Aby zapobiedz nieporozumieniom, zaznaczam, że wszyscy, którzy chcą uprawiać proceder, muszą posiadać oprócz świadectwa przemysłowego także dokumenty wzgl. patenty, przepisane ordynacją procederową z dnia 1 VII 1883 t. j. przy przedsiębiorstwach §§ 14 i 15 ordynacji poświadczenie władzy gminnej, że zgłosili proceder, przy przedsiębiorstwach §§ 16 i nast. Ordynacji oraz §§ 109 i nast. ustawy o kompetencji władz Konsens Wydziału Powiatowego, przy niektórych przedsiębiorstwach patent Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Bez tych dokumentów i bez świadectwa przemysłowego proceder uprawiać nie wolno, a winni podlegają karom ustawowym.

Puck, 30. X. 22.

Lipski, starosta.

631.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości

z dnia 5 października 1922 r.

w przedmiocie zmiany rozporządzenia z dnia 31 grudnia 1920 r. o ograniczeniu obrotów dewizami i walutami zagranicznemi.

Na mocy ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. w przedmiocie udzielenia Ministrowi Skarbu pełnomocnictwa do wydawania rozporządzeń w sprawie regulowania obrotu pieniężnego z krajami zagranicznemi oraz obrotu obcemi walutami (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 748), zarządza się co następuje:

§ 1. Punkt f) artykułu 5 rozporządzenia z dn. 31 grudnia 1920 r. o ograniczeniu obrotów dewizami i walutami zagranicznemi (Dz. U. R. P. z r. 1921, Nr. 18, poz. 104), którego moc obowiązująca przedłużona została rozporządzeniem z dn. 29 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 108, poz. 795) otrzymuje następujące brzmienie:

„f) na koszta podróży do wysokości 1000 fr. szw. lub równowartości w innych walutach, jednorazowo na osobę, za specjalną adnotacją na paszporcie zagranicznym, względnie w razie wyjazdu na obszar Wolnego Miasta Gdańska na dowodzie osobistym, w tym ostatnim wypadku jednakże nie częściej jak raz na miesiąc".

§ 2. Punkt i) artykułu 5 wymienionego w § 1 rozporządzenia otrzymuje brzmienie następujące:

„i) na wszystkie inne cele gospodarczo uzasadnione, o ile zachodzi konieczność dokonania zapłaty zagranicą i suma nie przewyższa 1000 fr. szw. lub równowartości w innych walutach. Dla sum wyższych wymagane jest uzyskanie uprzedniego zezwolenia Ministerstwa Skarbu, lub organów przez nie oznaczonych“.

§ 3. Art. 10 wymienionego w § 1 rozporządzenia otrzymuje brzmienie następujące:

„Wywóz walut i dewiz, niepochodzących z kupna w bankach dewizowych dozwolony jest bez uzyskiwania specjalnego pozwolenia do wysokości 1000 fr. szw., lub równowartości w innych walutach zagranicznych. Dla wywozu sum do wysokości 3000 fr. szw. lub równowartości w innych walutach wymagane jest zezwolenie Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej lub jednego z jej oddziałów. Zezwolenia takie udzielane będą za okazaniem paszportu zagranicznego.

Pozwoleń na wywóz sum wyższych udziela Ministerstwo Skarbu lub organy przez nie wyznaczone“.

§ 4. Art. 11 wymienionego wyżej w § 1 rozporządzenia zmieniony rozporządzeniem z 12 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 706) otrzymuje obecnie następujące brzmienie:

„Wywóz marek polskich w gotowiźnie, w czekach, przekazach lub zobowiązaniach kupieckich dozwolony jest bez specjalnego pozwolenia do wysokości 100.000 marek polskich jednorazowo dla jednej osoby z tem jednakże, iż ogólna suma wywiezionych przez jedną osobę marek polskich nie może przekroczyć w ciągu jednego miesiąca 300.000 mk. Pozwoleń na wywóz marek polskich do wysokości 300.000 mk. udziela Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa i jej oddziały.

Pozwoleń na wywóz sum wyższych udziela Ministerstwo Skarbu lub wyznaczone przez nie organy“.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dziesięć dni po ogłoszeniu.

Minister Skarbu: Jastrzębski

Minister Sprawiedliwości: W. Makowski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości i zaznaczam że rozporządzienie to weszło w życie dnia 30. X. 22.

Puck, 31. X. 22.

Lipski, starosta.

632.

Uchwały

Sejmiku Powiatowego w posiedzeniu z dn. 9.10.22

Na podstawie § 125 ust. 3 ordynacji powiatowej podaję do publicznej wiadomości uchwały Sejmiku Powiatowego z dnia 9 października rb., jak następuje:

1. P. starosta wprowadził jako członka Sejmiku p. Leona Kierszkę z Dębogórza w miejsce p. Antoniego Chruścińskiego z Pucka, który złożył mandat.

2. Sejmik skorzystał z art. 4 cyfr. 1 ustawy z dnia 13. V. 1918 (zbiór praw Rz. Niem. str: 55) i uchwalił, że na przyszłość Sejmik będzie prawomocny do powzięcia uchwał, gdy więcej jak ⅓ członków będzie obecna.

3. Uchwalono zaciągnąć pożyczkę w Starostwie Krajowem Pomorskiem na budowę schroniska dla rybaków w Helu po stopie procentowej, jaką uzna za właściwą Wydział Krajowy. Dano pełnomocnictwo staroście co do zawarcia kontraktu budowy.

4. Uchwalono poparcie wniosku Sejmiku Powiatowego i Magistratu wejherowskiego co do budowy bezpośredniej kolei Wejherowo–Kartuzy,

5. P. Błaszkowi z Domatówka przyznano podwyższenie zapłaty za żwir.

6. Uregulowano sprawę powiatowych środków lokomocyjnych.

7. Uchwalono nowy statut podatku powiątowego od udzielenia koncesji wyszynkowej.

8. Podniesiono stopę procentową podatku powiatowego od obrotu nieruchomościami.

9. Do Komisji do walki z alkoholizmem wybrano pp. Tomasza Nowaka z Polchówka i Franciszka Grünwalda z Mechelinek jako członków, pp. Józefa Patschulla z Brudzewa i Józefa Krausego z Pierwoszyna jako zastępców.

10. Jako rozjemcę na obwód Puck wybrano p. burmistrza Stanisława Kamskiego z Pucka.

11. Jako rozjemcę na obwód Jastarnia wybrano p. wójta Teodora Kohnkego z Jastarni, jako zastępcę rozjemcy p. Dawida Piepera, sołtysa z Jastarni.

12. Sejmik Powiatowy badał ponownie rezultat wyborów do Wydziału Powiatowego, dokonanych w dniu 15. XII. 21, i stwierdził że ówczesny podział głosów na wniesione 3 listy kandydatów był nieścisły i wyszedł na niekorzyść I. listy. Sejmik uchwalił braki te usunąć przez prawidłowy podział głosów. Do Wydziału Powiatowego wchodzi p. Jan Potrykus z Chłapowa, a traci mandat p. Józef Krause z Pierwoszyna. P. Krause uzyskał ponownie mandat przez ustąpienie p. Chruścińskiego z Wydziału Powiatowego.

13. Redakcji Ruchu Prawniczego i Ekonomicznego udzielono subwencję.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Dział nieurzędowy.
